

ת"פ 27678/07 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18-07-27678 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופט ענת חולתה

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
פלוני
הנאשם

הכרעת דין

1. החלטתי להרשייע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

רקע

2. נגד הנאשם הוגש ביום 11.7.18 כתב אישום המיחס לו עבירה **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והגברת ו"ב בני זוג נשואים, פרודים, ולהם יلد משותף כבן שנה.

א"א (להלן - המתלון) הינו אביה של ו"ב.

ביום 12.5.18 בשעה 9:53 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל חצר ביתו של המתלון, ב כדי ללקחת את בנו. ציוויל שהנ来宾 הגיע באחור של שעה, ו"ב והילד לא היו במקום.

בהמשך לכך, הנאשם הגיע למקום כשהוא אוחז בידו בלום והחל מגדר את המתלון וצועק עליו.

בהמשך, הנאשםלקח "מנగל" שהיה בחצר הבית והטיח אותו ברצפה, תוך פיזור הגחלים לכל עבר, בעודו אוחז בלום.

בגין מעשים אלה מיוחסת לנ来宾 עבירה האיומים בהתחנחות.
עמוד 1

מהלך המשפט:

.3. ביום 19.6.2019 השיב הנאשם לכתב האישום וכפר במיוחס לו בכתב האישום כדלקמן:

ה הנאשם אישר את האמור בחלק הכללי.

לגביה עובדה 1 - הנאשם אישר שהגיע למקום לחת את בנו, ו"ב והבן לא היו שם. הנאשם כפר בכך שהגיע למקום באיחור.

לגביה עובדה 2 - הנאשם אישר שאחז בידו בлом, אך לא בהקשר מאים וכן הבהיר קלות וגידופים.

לגביה עובדה 3 - הנאשם אישר שלקח את ה"מנגל" וטען שה"מנגל" שייך לו והוא ניקה אותו.

טען, כי מדובר בתלונה שהיא חלק ממסתע עינויים שה הנאשם עבר מצד גירושתו והוריה, אשר מונעים ממנו לראות את הילד באופן מסודר.

טען, כי גם הנאשם הגיע מספר תלונות נגד המתalon בגין תקיפתו.טען, כי חומר החקירה הקשור בתיקים הנוספים מהוות חלק מעובדות הרקע לתיק זה.

באוטו מועד הוגש בהסכמה המוצגים הבאים:

ת/1 - דוח פעולה של השוטר גופמן;

ת/2 - דוח פעולה של השוטר נצר;

ת/3 - הודהה הנאשם מיום 18.5.12;

ת/4 - דוח צפיה.

.4. ביום 9.9.2019 התקיימם דיון הוכחות, לשמיית פרשת התביעה.

מטעם המאשימה העידו המתalon א"א, אישטו ל"א וגרושתו של הנאשם ו"ב.

כמו כן, הוגש המוצגים הבאים:

ת/5 - מסמך המרכז צילומי מסך של הודהות מהטלפון של ו"ב;

ת/6 - דיסק סרטון האירוע;

. 5. ביום 19.10.2019 התקיימם דיון הוכחות, לשמיית פרשת ההגנה.

מטעם הנאשם העיד **הנאשם** בעצמו והגב' **ל"ב** - אמו של הנאשם.

כמו כן, הוגשו המוצגים הבאים:

ת/7 - מסמך המוזכר במסגרת ההודעות המצוולמות בת/5.

ג/1 - אישור מיום 18.5.13 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

ג/1 א - אישור מיום 18.5.14 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

ג/1 ב - אישור מיום 18.5.16 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

ג/1 ג - אישור מיום 18.11.16 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

ג/1 ד - אישור מיום 19.1.18 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם.

ג/2 - תדפיס הודעות ואטסאף מיום 18.5.16.

ג/4 - אישור מיום 17.8.22 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

. 6. בהמשך להחלטה קודמת, ביום 19.11.27 הוגש **ג/5** - זיכרון ניד תיעוד מטעם הנאשם לאירוע מינואר 2019.

יצוין, כי המאשימה התנגדה להגשת הסירטון, שענינו אירוע שהתרחש כשמונה חודשים לאחר האירוע בנימוק שאיננו רלוונטי ומחמת שמדובר במידע לא שלם בנוגע לאירוע זה, שנחקר במשטרת והתיק נגנז.

. 7. הדיון שנקבע לתאריך 19.11.13 לsicomim בעלפה נדחה לתאריך 19.12.4, בשל המצב הביטחוני ששרר באזורי אותה עת.

. 8. הדיון שנקבע לתאריך 19.12.4 נדחה בשל נסיבות אישיות של ב"כ המאשימה לתאריך 19.12.18.

. 9. הדיון שנקבע לתאריך 19.12.18 נדחה לביקשת ב"כ המאשימה לתאריך 20.3.18.

. 10. הדיון שנקבע לתאריך 20.3.18 בוטל בשל מצב החירום ועל כן הורה בית המשפט על הגשת סיקומים בכתב.

תמצית סיכומי הצדדים:

. 11. המאשימה עתרה לסת אמון בעדויות עדוי הטבעה והראיות שהוגשו על ידה, ולהרשיע את הנאשם בעבירות האיוומים
עמוד 3

המיוחסת לו בכתב האישום.

המתلون העיד, ששמע רעש מחוץ לדלת וכשפתח את הדלת ראה את הנאשם עומד ליד הדלת ובידו לום. הנאשם קילל וכן אמר "אתם תموתו" ובתגובהה של המתلون האם בא להרוג אותו. הנאשם שאל הין בנו והחל להזכיר במינגל שהוא בחצר. כשעמד ליד הרכב, הנאשם דחף אותו. כתוצאה לכך, המתلون סיפר כי חש מאויים ומפוחד מהתנהגותו המאיימת של הנאשם.

ה הנאשם הודה בחיקירתו במשטרה, כי דחף את המתلون כשהיה בסמוך לרכב.

אשת המתلون מסרה בעדותה, כי שמעה רעש חזק וכשהמתلون פתח את הדלת ראתה את הנאשם אוחז בлом ואמר אני אהרוג אתכם, לקחתם את הבן שלי, תموתו כולם ובדומה לעדות בעלה, סיפרה גם היא על זריקת המינגל בחצר. אשת המתلون סיפרה, שפחדה, שההintendent יחש את בתה ויגע בה. כן העידה, שמדובר בлом שהיה ברשות הנאשם, ולא בחצר ביתם, כפי שההintendent טען.

הסרטן שצולם ע"י המתلون, תומך בתלוונה, הגם שהמתلون החל לצלמו רק לאחר האיום.

הוכח שההintendent היה כועס וסביר, לטענותו, שמנועים ממנו לראות את בנו. על רקע זה, ישairaו למד על הכוונה לאיים על המתלוננים באמצעות הלום ולהפחידם.

אין מחלוקת ש"ב לא הייתה עדה לairyau, אך מהתקותה שבינה ובין הנאשם עובר לairyau ניתן להבין שההintendent הגיע באחור לאסוף את הבן, וכשהגיע הוא כבר לא הייתה במקום. עדות ו"ב מלמדת שההintendent היה נסער, ותומכת בהקשר המאיים של המיל ושל התנהגות.

גרסת הנאשם שהחזק בлом במקרה, וטענתו שהתקoon לנ��ות המינגל אינה סבירה ויש לדחותה.

טענת הנאשם שהلوم היה בחצר נסתרה על ידי המתلون ואשתו ווש להעדיף אותה על פני עדות הנאשם. עדות הנאשם שהلوم הונח בחצר כפרובוקציה לא ברורה וגם לא נמסרה בעת חקירתו, שם נחקר במפורש באיזומים באמצעותו לום.

המסמכים שהגישה ההגנה לגבי תלונות שהוגשו על ידי הנאשם ואמו נבדקו לגוף והגורם המוסמך במשטרת החקיט לגנוז אותן. גם תלונות לגבי הפרות של הסכם הסדרי הרואה אין רלוונטיות להליך זה ודין להתרבר בבית המשפט לענייני משפחה. בנוגע לairyau מינואר 2019, מדובר airyau המאוחר לairyau שבו כתב האישום וגם לגבי הגורם המוסמך החקיט לגנוז את התקין.

12. **ב"כ הנאשם** עתרה לזכויות של הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. מדובר airyau שהליך לו הוא התנהלותה הקבועה של ו"ב ושל הוריה, שעשו כל שביכולתם למונע מההintendent לראות את בנו באופן קבוע וסדיר, בהתאם להחלטות בית המשפט לענייני משפחה ובנוסף, התנהלות פוגעתית של בני המשפחה לפני הנאשם.

לא ניתן לבדוק airyau שכתב האישום מהראות לגבי התנהלותם העקבית והקבועה של המעורבים במניעת מימוש הסדרי הרואה, וכן התנהלות פוגעתית ופלילית לפני הנאשם.

התנהלות זו מבססת את זכות הנאשם להגנה מן הצדקה.

הנאשם תאר בಗלוּי לב את תחושת חוסר האונים שלו בשל ההתנהלות הנמשכת.

הנאשם העיד על הפרות במימוש הסדר הראייה במהלך שנת 2018 והגיע כתמייה לטענות כתובות **נ/2**.

אמו של הנאשם העידה על איום שהשמי המטלון כלפיו בולי 2017, שיכניס את בנה למאסר, וכן צינה שהטלון גרם באופן תמידי לפרובוקציות.

ו"ב והוריה שיקרו בבית המשפט כשטענו שהסדרי הראייה התקיימו בצדה סדירה, והדבר עליה מתחשבותיהם המתפתלות ומהתבטאות שלהם בחקירה הנגדית.

בנוגע לאירוע שבכתב האישום, הנאשם הגיע לבית הוריה של ו"ב לאחר שלא ענתה לטלפונים שלו ולהודעות שלחו ועבזה את הבית עם הבן, כשהוא היה אמור לאסוף אותו ולכן נאלץ להגיע לבית המטלון. בהגינו למקום הבחן בחפצים השיכים לו - כל עובדה שבורים ומגנול. הנאשם הבחן בلوم בחזר והתקoon להשתמש בו לנ��ות את המגנול, ולשים את החפצים ברכב. בשלב זה שמע שדלת הכנסה נפתחת ושמע את המטלון צועק לעברו

"מה באת להרוג אותו". הנאשם השיב שהוא רוצה לראות את בנו והדברים מתועדים בבירור בסרטון שצולם (**ת/6**). בשלב זה הנאשם פנה לרכבו ואשתו של המטלון היא שיצאה אחריו בניסיון לתרץ מדוע שוב הם אינם עומדים בהסדרי הראייה.

לדברי הנאשם, כשפנה אל הדלת הлом היה מוחזק בידו באופן בלתי מועד והוא לא הוחזק באופן מאיים. הנאשם הבהיר שקיים את בני הבית והדבר נראה בסירוטן.

עדות המטלון כוננה להסלים את האירוע ולמרות טענותו שפחו מהנאשם הם הילכו אחורי לכיוון רכבו. טענת המטלון שהנאשם תקף אותו בדחיפפה, אינה נתמכת בסירוטן.

גם טענת המטלון שהנאשם אמר לו "אתם תموתו, אני אעשה הכל שתמותו כולם", אינה נתמכת בסירוטן. המטלון ואשתו תיאמו ביניהם גרסאות והדבר עולה מעדות המטלון.

גם לאחר האירוע ו"ב והוריה המשימו להתנצל לנאים ועל כך הוגשו מספר תלונות (**נ/1**). אחד מרגעי ההסלמה ביחסים התרחש בינואר 2019, כפי שמתועד ב **נ/5**, שם המטלון תקף את אמו המבוגרת של הנאשם, וגם בעניין זה המטלון שיקר בעדותו וטען לאليمות כלפיו, שאינה נראה בסירוטן. המטלון שיקר גם בטענותו שבבקבות אירוע זה הופנה לבית החולים ונבדק כל היום, כשהתברר שפונה לבית החולים רק למחמת האירוע ושוחרר לאחר שעתיים וחצי. בסרטון נראה גם שאמו של הנאשם הותקפה ב津ור מים, כאשרתו של המטלון צוחקת. בעודותה אישרה שבעלה תקף את הנאשם ואת אימו בינואר 2019 "כי הוא לא בא בזמן שלו" (עמ' 23 ש' 29), וכן טענה שאמו של הנאשם הכתה את בעלה בצעצוע שקל 700 גרם, באותו אופן שבו העיד גם הבעל, דבר המעיד על כך שתיאמו עדויות ביניהם.

ההפרות של הסכם הסדרי הראייה הן שיטתיות, ואין לקבל את עדמת המאשימה שהן מינוריות.

האירוע מנואר 2019 רלוונטי להליך, שכן הוא מחזק את טענות הנאשם לגבי התנהלות ו"ב משפחתה וכן הוא מלמד על השירוטיות בתנהלות המאשימה, שסגרה את תלונות הנאשם. על כן קמה לנאים טענת הגנה מן הצדק בשל

לחלופין, עומדת לנאמן הגנת זוטי דברים, המותנית בקיום של ארבעה תנאים מצטברים: טיבו של המעשה, נסיבותו, תוכנותיו והאינטרס הציבורי.

באשר לטיב המעשה - מדובר בעבירה אiomים באמצעות התנהגות שאינה ברף הגובה.

באשר לנסיבות המעשה - האירוע הינו על רקע יחסים עכורים בין הנאשם לפרוותו והוריה, אשר אינם מאפשרים לו לראות את בנו באופן סדרי וכן קיימות תלונות מצד הנאשם כלפי פרופתו ובני משפחתה שנסגרו.

באשר לתוצאות המעשה - מידת הפגיעה במתלון מינימלית ולא נגרמה לו כל פגיעה פיזית.

ובאשר לאינטרס הציבורי - לא ניתן לומר כי הייתה פגעה ממשמעותית בערך החברתי המוגן ומעשה העבירה לא הצמיח מידה מינימלית של סכנה לציבור והשפעתו היא כה מצערית, עד שאין זה ראוי להכתים את מבצעו בהרשעה פלילתית ויש להתחשב בנסיבות האישיות של העושה - הנאשם נעדך עבר פלילי כלשהו.

דין והכרעה

13. לאחר שבחןתי את הריאות וטענות הצדדים המסקנה המתחייבת היא, כי יש להרשיء את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, לאחר ששוכנעתי כי לא יותר ספק סביר באשmeno.

14. עדות המתلون, בצויר עדויות אשמו וו"ב, ובחינת גרסת הנאשם אל מול הנצפה בסרטון **ת/6** אינה מותירה מקום לשפק במקרה זה.

האירועים ה"נוספים"

15. הנאשם התמקד במסגרת הגנתו באירוע שהתרחש בינואר 2019, שבעה חודשים לאחר האירוע שבפני, על מנת לתמוך בטענתו, כי הוא נפל קרובן למשדי המתلون ואשמו ובת הזוג לשעבר, ו"ב.

המדובר באירוע בגיןו הוגשו תלונות במשטרה (**ג/1ד**). נמסר, כי התקיק נגען על ידי הגורם המוסמך במשטרה.

בבקשר זה הנאשם הגיע גם אישורים על הגשת תלונות במשטרה **כולן במועד המאוחר למועד האירוע שבפני** בגיןUberות הפרת הוראה חוקית שענין טענות לגבי אופן ביצוע הסכם המשמור בין הנאשם לו"ב (**ג/1ג-ג/1א**). אמו של הנאשם הגישה תלונה בעבירות אiomים באוגוסט 2017 (**ג/4**). נמסר, כי כל התקקים נגענו ואין כל טענה בפניו כי הנאשם הציג על כך באופן המוסדר בחוק.

ציפיות הנאשם כי בית המשפט יכיר באזורי הקשרות בנסיבות ילדים ואופן ישות הסכמי משמרות, במסגרת הליך פלילי זה היא בלתי סבירה. מדובר בעתירה שדינה דחיה גם לו התייחסה לאירועים **קדומים** לאירוע שבפני, מקל וחומר משמדובר באירועים **מאוחרים** כך שגם לשיטת הנאשם, אירועים אלה אינם יכולים להסביר את התנהגותו באירוע נושא

כתב האישום.

הוא הדיון בנוגע לאיורע מינואר 2019, שגם לגבי נמסר כי התייק נגנץ ואין טענה כי הנאשם השיג על כך בדרך הקבועה בדין.

יודגש, כי חרב התנגדותה העקבית של המאשימה, בית המשפט התיר לנאם להרחיב את היריעה **מאך** בנוגע לאיורים צדדים ומאחרים, על מנת שלא לפגוע בהגנתו, ولو קצת. אך לאחר שבית המשפט נחשף ובחן את כל המסמכים והראיות שהנאשם בילקש לבחון נמצא, כי אין בהן סטייע לו בהגנתו באירוע **זה**. יובהר עוד, כי גם **אם** הנאשם צודק בטענותיו לגבי התנהגות נספדת של המתalon ואשתו באירוע מינואר 2019 (ואין בריאות שבפני אף לא בסרטון שהגיש **נ/5** כדי לאפשר קביעה צו באופן פוזיטיבי ונטול ספקות), לא היה בכך כדי להסביר את התנהגותו באירוע שבפני, שהתרחש חודשים קודם לכן.

אין מדובר במצב דברים, כפי שבית המשפט נחשף אליו לפעם, שאירוע אלימות המיחס לנאם, מוצא מהקשר בדרך של הגשת כתב אישום סלקטיבי, כאשר בין המעורבים קיימים **קיים באותה עת או ברקע בעבר הקרוב איורע אלימות נוספת**, שעל בית המשפט להיחשף אליהם על מנת להבין את תמונה המצב ולהעריך את מהימנות העדויות.

במקרה זה, המסקנה המתחייבת היא, שטענות הנאשם לגבי האירועים הנוספים נושא המסמכים שהציג אין רלוונטיות כלל ואין מקום לקיים את אותם משפטיים "צדדים" ציפיתו.

הרקע לאיורע בכתב האישום

16. בכל הנוגע לאיורע שבפני, עולה מהראיות והעדויות שהובאו לבית המשפט, כי הנאשם הגיע לחצר בית המתalon, כדי לחתת את בנו.

17. ו"ב העידה בעניין זה, שהנאשם היה אמור לאסוף את הילד בסביבות תשע בבוקר והוא עמדה בחוץ עם הילד, שלחה לנאם הודעות, חיכתה לו זמן רב ולאחר שלא ענה החליטה לעזוב (עמ' 30 ש' 6-1).

עדות זו נתמכת **בת/5** - צילומי מסך מהטלפון הנייד של ו"ב ולפיהם החל מהשעה 8:52 ו"ב שלמה לנאם מספר הודעות, שהנאשם לא השיב עליהם, ובשעה 9:40, כתבה לו שהם יוצאים לטייל וכן כתבה "אם אתה מתכוון לחתת את הילד?".

הנאשם לאגיב להודעות.

18. עדות **הנאשם** התאפיינה במלל מרובה וארכניות בנושאים שונים וצדדים. במקץ גרסתו הטענה, שו"ב והוריה מנעו ממנו מגשים עם בנו לאורך זמן, לרבות הפרה של הסכמים שנקבעו בנסיבות בית המשפט. הנאשם תיאר את מאמצו בהקשר להסדרי הראייה ואת הפעולות השונות בהן נקט בתגובה להתנהלות זו.

במסגרת המיל הרוב ושטף הדיבור, הנאשם התקשה להתמקד בשאלות שנשאל ואגב כך נוצרו גם סתיות בין עדותם בבית המשפט ובית אמרתו במשפטה, וכן הנאשם הרשים כמי שנמנע אף מתחמק מהשיב במפורש לשאלות שנשאל בנושאים הרלוונטיים לחלוקת לאירוע עצמו. תחת זאת, הנאשם הפליג שוב ושוב לאירועים הצדדיים. הרושם שנותר הוא, שה הנאשם אכן טען וכעוס כלפי ו"ב והוריה בקשר לעניינים שאין בסמכות בית משפט זה, והרחבת היריעה כמו גם תוכן עדותו נועד להסייע את הדיון מהאירוע שבכתב האישום לאותם עניינים אחרים, תוך טשטוש אחריותו בגין אירוע לאירוע שבכתב האישום.

19. למעשה, כאשר נרשמה התייחסותו הענינית של הנאשם לאירוע, הרי הוא מאשר, בסופו של דבר, את עיקר עדותה של ו"ב ולפיה חרב האמור במסמך **T/7** הנאשם **לא** היה אמר לאסוף את הילד יומם קודם (ביום שישי 11.5.18) אלא ביום האירוע שבת 12.5.18. בעניין זה, ראו תשובייו השונות והסתורות במהלך עדותו, עד לאישור הדברים **T/3** (עמוד 41 משורה 13, עמוד 42 משורה 3, עמוד 45 משורה 2) וכן ראו, לאחר שמעמת עם הוועדה במשפטה **T/5** עם התוכנות **T/5**: "**עכשו אני נזכר, זה שהחלהנו משישי לשבת זה מה שהחלהנו אצל העוז"ס ומה שטענתי קודם זה הייתה החלטה מבית משפט**" ובהמשך אמר: "**פלוס מינוס זה מה שאני זוכר**" (עמ' 45 ש' 9-17).

בנוספ', בסופו של דבר, הנאשם גם מאשר את עדויות עד' המאשימה, לאחר הגיעו לאסוף את הבן ביום האירוע. חרב טענתו, שהודיע על כך **ראש** (ולא רק לקראת השעה 10:00, לאחר כשעה וחור, כפי שהיעידה ו"ב ונתרם בצלום מכשיר הטלפון שלו), לא הוצאה על כך כל ראייה מטעמו ועדותם בעניין זה נותרה גלויה, ובאופן שאינו מתישב עם הראיות האחרות (ראו החל מעמוד 46).

התנהלות הנאשם באירוע עצמו

20. המתلون העיד, שה הנאשם לא דפק בדלת, אלא הוא יצא החוצה בעקבות רعش שעלה "אחרי זה יצא לבינה שלו, **לקח מגנול והתחיל לתת מכות על הגראנט ברצפה**" (עמ' 9 ש' 20-25; עמ' 10 ש' 11-1). **3 דפיקות עם כל הכח** (עמ' 14 ש' 30-31).

המתلون מסר בעדותו כי הנאשם לא היה רגוע "**אני פותח דלת ורואה אדם עם לום, אדם בא אליו הבית עם לום והמצב שלו, לא היה רגוע, יצא והתחל לשבור וגם נתן מכה.. שמעתי מכות**" (עמ' 14 ש' 13-7).

21. גם אשתו של המתلون העידה, שהייתה במטבח ושמעה רעש (עמ' 21 ש' 18-20) ובהמשך תיארה גם את הטעת המנגול והרשת, בדומה לתיאורי בעלה (עמ' 22 ש' 1-4).

22. המתلون ואשתו העידו, שלמרות חשש מהמעיטם, האישה פנתה אל הנאשם וניסתה להרגיעו ולהסביר לו, ש"ב שלחה לו הודעות וחיכתה לו זמן רב בחוץ ואז עזבה (עמ' 15 ש' 7-15; עמ' 21 ש' 18-27).

23. הנאשם איןנו מכחיש, שכשהגיע לבית המתلون היה עצבני ורצה לראות את הבן שלו (עמ' 47 ש' 10-13; עמ' 48 ש' 17-18; עמ' 50 ש' 23-20). עם זאת, לדבריו, לא אים על המתلون וכן שלל הקשר מאים להתנגדות - הן

בבהתחת הلوم והן בחתמת ה"מנגלא".

הנאשם טען, שהריהם את הולם שהוא מונח בחצר על מנת לנתקות את המנגלא ואת הרשת, השיעיכים לו, ושהם הם היו זורקים בחצר. לדבריו, כשהגיע אל הבית דפק על הדלת ואף אחד לא ענה והוא החליט לעזוב את המקום ולצורך הגשת תלונה במשטרת. בדרך לרכב, אסף את החפצים. לדבריו, אז שמע את הדלת נפתחת ואת המתלוון צורח שהוא "בא להרוג אותם" והוא חזר לפתח הדלת שם עמד המתלוון: "**החזקתי את הדברים בשני ידיים, אז נראה הורדתי את המנגלא ולקחתי את הולם ושמעתה אותו הלחכתי לדלת, אז פשוט הלחכתי עם הולם**" (עמוד 48, שורה 29) ובהמשך העיד: "**לא זכר מה היה, תכלס**" (שורה 32).

ראו גם בהמשך, לשאלת ב"כ המאשינה, מדוע לא נמנע מהחזקת הולם ביד כשהוא נעמד מול המתלוון בביתו, בפרט לאור עדותו לסכום קודם עם המתלוון הנאשם העיד: "**לא רגשתי את המשקל שלו בידים, זרמתי והלכתי לכיוון הרעש. זה לא משקל שלא ידוע מה. אז לא רגשתי את זה בידים לא יכול להסביר את זה**" (עמוד 49, שורה 29).

בעת חקירות המשטרה, הנאשם בחר שלא לספר מיזומתו על הולם, אלא רק לאחר שאלה מפורשת, אף שידע כבר מראשית הדברים ש"**יש סיפור עם הולם**" (עמ' 51 ש' 16-8) לדבריו, לא סיפר על כך כי "**לא חשבתי שהזה חשוב, באתי להסביר שחשוב היה לי הסדרי ראייה שלא מתקיים**" (עמ' 51 ש' 27). זאת, אף שבשלב זה הנאשם נחקר כחשוד לאחר זהירה מפורשת בעקבות תלונות המתלוון.

24. עוד לדברי הנאשם, המתלוון פתח את הדלת ושר אמר "מה אתה רוצה להרוג אותנו" ואף צרא. לדברי הנאשם, המתלוון "**תכנן את זה שני אפול בפח**" וטווה מראש את האירוע. לדבריו המתלוון "**רגיל לשקר**" (עמוד 49 משורה 12).

הנאשם טוען, שגם לאחר צפיה בסרטון אינו רואה כל אiom בהתנהגותו אלא רואה את עצמו נתון תחת המניפולציות של המתלוון והוא עצמו היה קר רוח (עמוד 50).

25. בנוגע לעדות הנאשם, שהתקoon לעזוב את המקום כדי להגיש תלונה במשטרה, ראו, بد בבד, גם את עמוד 47 משורה 12 ("**אמרתי שלא אלך למשטרה כי זה בזבוז זמן**") ובסופו של דבר, אין מחלוקת, שהמתלוון הוא שהגיש תלונה במשטרה והנאשם נחקר רק בהמשך לאחר שהתקשרו אליו (עמוד 52 "**יכול להיות שם התקשו?; לך ליעש דקות רביע שעה להגיע למשטרה**" ולעומת זאת: "**אולי אחר כך הלחכתי לא יכול לא זכר את זה אבל אני זכר שהוא מהר הגעתי למשטרה**").

26. יש לדחות את עדות הנאשם בנוגע להתנהגותו באירוע נושא כתוב האישום כבלתי מהימנה. דברי הנאשם, אינם מתישבים עם השכל הישר או עם היגיון ובעיקר, אינם מתישבים עם הסרטון **ת/5**.

על מנת לקבל את גרסת הנאשם יש להניח, שהמתלוון הניח במקוון את הלום ואת ה"מנג'ל" והרשת בחזר, מתוך ידיעה מראש שהנאשם יאוחר להגיע לאסוף את בנו, ו"ב כבר תעוזב את המקום, והנאשם יבחן בחפצים השיכים לו ויבחר לאסוף אותם באותו המועד ולהיענות לצרחות ההतגרות של המתלוון בכך שיתיעצֶב עם הלום בפתח הבית אל מול המצלמה הפעלתה והמכונת לפניו.

מדובר, بكل הכבוד, בספקולציה מופרכת.

עדות זו בלתי מתקבלת על הדעת גם לו קיבלתי את טענת הנאשם (שלא הוכחה, ונשללה על ידי העדים) שהلوم אותו החזיק היה מונח בחזר הבית והנאשם לא הביא אותו מראש ברכבו, כפי שנטען על ידי עדי המשימה.

27. מעבר לכך ובעיקר, עדות הנאשם נסתירה מהמצפה בסירטון. הנאשם נראה בו בבירור מחזק את הלום בידו,بيد מאוגרת וشفת גופו מאימת. הנאשם מסנן את המילה "טעות" מבין שפטים חשוקות כשהוא עומד מול דלת הבית ברגליים פשוקות והמתלוון נשמע דובר אל המצלמה וגולו רועד מפחד ומהתרגשות. אשתו של המתלוון נראה בבירור, כשהיא מנסה להרגיע את הנאשם, מדברת אליו בקול רך ורגועה וגם פושעת אחריו אל המכונית, חרף הנסיבות המתלוון שלא תתקרב, ומנסה להרגיעו. התנהגות האישה מתישבת עם עדותה, שחששה שהנאשם ינסה לחפש את ו"ב ולפגוע בה.

לא התרשםתי מהתנהגות מניפולטיבית מצד המתלוון ואשתו, כנטען.

הטחת המנג'ל והרשת

28. בנוסף, נראה הנאשם בסרטון, שהוא מטיח בתוכפנות ובאלימות על גבי הרחבה המרצפת את ה"מנג'ל" ולאחר מכין את הרשות ולוקח אותם לרכבו.

29. הנאשם אישר כי ללח את המנג'ל שיש לו ואישר כי הטיח את המנג'ל ברצפה "על מנת לנוקוטו" - "**"אני יכול להגיד שככה אני עושה כל פעם שאני מנקה את הרכב, אני לוקח אותו וזורק על הרצפה שכל הכלכלי והשומן יצא, ככה אני תמיד עושה"**" (עמ' 40 ש' 13-14).

בהמשך עדותו מסר כי דפק את המנג'ל פעמיים כדי לנוקוטו. פעם אחת לאחר שדפק בדלת ולא ענו לו ופעם נוספת מאוחר יותר (עמ' 49 ש' 7-3).

30. גם אם אכן מדובר בחפצים השיכים לנאים (וain מיוחסת לנאים עבירה בנוגע לנטיית חפצים אלה), האופן שבו מטיח אותם על הרחבה המרצפת (המבהיקה בלובנה ובנקיונה) היא אלימה אגרסיבית ואיננה מתישבת כלל עם התנהגות תמיינה של "ניקיון". התנהגות זו היא חלק מהתנהגות האגרסיבית הכללית של הנאשם, ומתישבת עם העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

31. **נוכח האמור לעיל עדות המתלוון הנתמכת בבירור מהמצפה בסרטון מתקבלת כאמינה, ועדות הנאשם**

שאינה מתישבת עם הנצפה בסתורן נדחתת כבלתי אמינה. ההנחהגות המיוחסת לנאשם מבססת את עבירות האוימים באופן שאינו מותיר מקום לספק - הן לאור עדות המטלון ואשתו, הן לאור קולו המפוחד והנרגש הנשמע בסתורן והן לאור התרשםות הבלתי אמצעית מהמעשים ומשפט הגוף, שאכן יש בהם תוקפנות ואגרסיביות והם מאיים ומטילים אימה.

סוף דבר

32. נוכח כל אמר לעיל, בהתבסס על עדות המטלון, הנתקנת היטב בעדויות רعيיתו ובתו ובצלום ההתקנבות בין בתו לנאשם ובסטורן המתעד את האירוע, ולאחר שמצאת את עדות הנאשם בלתי מהימנה ושאין בה להסביר באופן סביר את העולה מראיות המאשימה, אני מרשיעה את הנאשם במiosis לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג تمוז תש"פ, 15 יולי 2020, במעמד הצדדים